

seke. V odsek za deželno kulturo so bili voljeni poslanci: Orni, Stiger, Fürst, Dehne, Berger, Klammer, Grösswang, Stocker, Sutter, Zedlacher, Roß in Jurtela. — Potem so denuncirali klerikalni poslanci c. kr. kmetijsko družbo, ker je le-ta postavila državnozbornske kandidate. „Pri-jatelj“ kmetov! — Po predlogu raznih zadev manjšega pomena se je sejo zaključilo.

Malo „Rusije“ na Avstrijskem. Pred tedni so se doigrali v Lvovu (Lemberg) politični iz-gredi, katere so povzročili rusinski študentje iz narodnega nasprotstva. To bi še ne bilo čudno, kajti kje na svetu je toliko izgrediv kakor ravno pri nas in na Ruskem? Ali naprej! Vseled izgrediv je bilo zaprtih več dijakov. Preiskava je trajala teden za teden, vsi dijaški kurzi niso ničesar pomagali, študentje so trpeli pomanjkanje in naposled so sklenili porabiti zadnje sredstvo. „Gladni štrajk“ so sklenili, to grozno sredstvo iz ruskih ječ. Zavrnili so vsako hrano in pijačo in to skozi dva dni. Potem se jih je izpustilo. Res, sramotne razmere se vdomačujejo v severni Avstriji. To je odsev toliko hvalisane ruske „kulture“...

Čenjenim prijateljem, ki se trudijo z agi-tacijo za naš list, ki nabirajo vedno novih naročnikov in nam pomagajo pri težavnem delu, se najtopleje zahvaljujemo. Vsa hvala Vam! Tisti, ki so bodisi iz katerega koli vzroka, z naročnino zaostali, naj jo blagovolijo že poravnati. Kakor moramo mi plačevati redno svoje dolžnosti, tako smemo to tudi od slehernega naročnika zahtevati. Le na ta način zamoremo list povečati in izboljšati! Tisti naročniki, ki so redno plačali svojo naročnino, ki pa lista vendar ne dobivajo, naj povprašajo na pošti in naj tudi nam to naznani. Kajti nasprotniki ne rabijo poštenih sredstev v borbi proti „Stajercu“, temveč — tudi kradejo. V splošnem pa po-navljamo:

„Stajerc“

je danes največji in najbolj razširjeni slovenski list na Štajerskem in Koroškem. Vsak kmet, obrtnik in delavec naj deluje za ta list in potem je zmaga naša!

Uredništvo in upravnništvo.

Dopisi.

Iz Ormuža. Kmeti sin Matija Zorjanc, stanujoč v občini Loperšice, 16 let star, je ukradel svojemu prijatelju Antonu Kuharicu 20 K iz žepa, ko sta šla iz ormuške kavarnе domu. Izvedelo se je potem, da je tudi pri svojih sosedih kradel; kadar so po polju delali, odprl je hiše ali razbil šipe in kradel kot sraka. Zato je bil obsojen 15. pros. na 3 mesece ječe. Veliko je mati kriva, kér ga je zagovarjala, mesto da bi ga držala v strahu. Pač klerikalna vzgoja!

Iz Bizelskega. V Bračni vasi hš. št. 5 je te dni pustila zanemarjena mati v hiši na navadni kmečki peči malega komaj eno leto in dva meseca starega otroka. Otrok je že lazil po četverci; no prilezel je do konca peči, in ubogi otrok se prekucne iz peči na goreči zakurjeni „šparherd“ in pade v polni lonec z vrelo vodo; otrok se potem z loncem vred prevrže na goreči „šparherd“. Vseled opeklin se je par dni hudo martral, potem pa je umrl. Tako nemarno mati bi naj pač sodnija občutljivo kaznovala. Prva dolžnost njenega moža Mileka bi pa bila, zakaj ji pusti njegove hlače nositi. Ali žene strahovati se mož ne upa, ker je njegov oče že od pamtveka cerkveni ključar in farški podrepnik. Pa se kaj ponoči klati po goricah in do pijanosti popiva in po noči tudla z različnimi spoli domu. Fej taki majki! Druga ena tej ed-naka je, ki posedava po hišah in bi rada vse izvedla od drugih; naj bi rajše pazila pri hiši na živali, da jih ne bi v šoli na otrokih šteli ena, dve in tako dalje. Vseodobroznalec.

Iz Neuhaus (Doberna). Št. 51. P. n. ured-ništvo! Sklicujoč se na paragraf 19. tiskov. zakona z dne 17. decembra 1862, drž. zak. št. 6 ex. 1863 zahtevam z ozirom na dopis. objavljen: „Iz Neuhaus (Doberna)“ v št. 6 Vašega lista, da sprejmete v zakonskem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni uradni popravek 1. Ni res, da sem prišel pred 6 leti iz Nove cerkve; res je pa, da sem na-

stopil župnijo Dobro pred 8 leti. 2. Ni res, da bi „ostal vse drugačen, ko bi tega črnuha ne bilo“; res je pa, da sem bil pred njim ravno tak, kakor sem sedaj. 3. Ni res, da sem se vsedel na Schreinerjeve limanice; res je pa, da se nisem vsedel na njegove limanice, ker mi nobenih ni nastavljal. Kn. šk. župnijski urad Dobrna dne 16. februarja 1907.

Friderek Kukovič, župnik.

Makovlje. Zopet zapusti 6 mož naš kraj in odpotuje v daljino Ameriko s trebuchom za kruhom. Res žalostno je, da se morajo ljudje tako izseljevati. Polje in gorice ne redijo več kmeta, davki požrejo vse. To so plodovi nesrečne prvaške politike, ki je zanemarila vso gospo-darstvo in izročila ljudstvo bedi in revščini. Volitve se bližajo. Vzdravimo se, da prebijemo led klerikalstva. Potem mora postati bolje!

Sv. Jakob pri Kalobju. Naš gospod Kostaj-nik ni dolgo časa nič o „Stajercu“ govoril. Na-krat pa mu pride neka muha v glavo in je začel udrihati po „Stajercu“. Končal je svojo pridigo tako-le: „Kdor „Stajerca“ bere, ta je podoben sodu, kateremu je obroč počil.“ Hm, hm, naše ženske pa se pogovarjajo, da je ku-harica vedno bolj podobna sodu in upamo, da bo de to minulo, kadar počl kuharici obroč. Hm, hm...

Brezno pri Dravi. Pri nas se godijo čudne reči. Lansko leto novembra smo dobili orga-nista, katerega smo težko pogrešali, ker smo imeli preje organista da se Bogu smili; ljudje so se celo zgražali nad takim orglanjem. Ko pa je prišel novi potem so imele orgle lep čaroben glas, petje bilo ceciljansko; bil je pač lep red v cerkvi, zvonilo se je ob pravem času, v cerkvi je bilo vse lepo čedno da je veselilo vsakega farana iti v cerkev. Oh in sedaj župnik je začel sumničiti da se organist in kuharica rada videta. Kuharici ki je bila izvrstna pevka je pet prepo-vedal ter jo grozno napadal z besedami, češ da ona ni organistova, temveč njegova in njemu mora biti zvesta. Kuharica pa raji, da bi ga ubogala mu je po noči ušla. Za par dni se je župnik peljal žnjo na dom. Radovedni smo, ako si jo pripelje nazaj ali ne. Organistu tudi ni več za obstat ter se prosi drugam ker mu župnik predbaciva, da mu je on zmešal osebo, ki mu je bila že dolgo časa zvesta. Kaj rečemo farani nad tem? Ali nam ni mogoče najti pomoči, da bi bil enkrat pri nas red? Pridige ni nikoli, sedaj še več organista ne bomo imeli, katerega vsi farani tako radi imeli zavolj njegovega lepega petja in pobožnega obnašanja. Svetuj nam ti dragi kmeti list, kaj naj počnemo. Raji naj se vse neha, kakor bi take svinjarije pustili uganjati. Sedaj fehtajo po fari za nove zvonove. Kaj jih potrebujemo? Ali bodo spet kot prej tvoji kravji hlapci zvonili? Zato so ti stari dobri, še predobri. Mi vsi boljši posestniki za-obljubimo, da ne damo niti vinarija. Mežnarja nam pusti, mi ga plačamo če ravno ti dobiš njegovo plačilo, in on samo orglarsko. Ali je to prav? ali ti pometaš cerkvo? Ali je to po vzgledu Kristusovem? Potem pa reci zakaj vera peša. Noben faran te ne ljubi če ni res, pa se skaži žnjimi v Mariborski cunji, boš videl koliko jih imaš; samo Blažeta ki ti nosi pošte da mu daš potem dobro južno. Zasedaj dovolj v krat-tem po objavimo še večje tajnosti. Tebe pa dragi Stajerc prosimo, svetuj nam ti če se nam je mogoče znebiti tega farja.

Sv. Urban. V naši fari je bila dozda navada, da so zahajali v pustnem času eno leto možje (gospodarji) drugo leto pa žene (gospo-dinje) po spovedne listke v cerkev. Ker se mo-raj to listki plačati po razmeri bogastva, je razumljivo, da brez tega spovednega lista nikdo ne sme poklekniti k spovednici pred duhovnika. Letos so bile žene na vrsti. A naš župnik Tomanič, po domače Vuk, je zapovedal, da mo-raj to priiti možje po spovedne liste in to zaradi tega, ker je nov popis hišnih oseb, kar zamo-rejo možje boljše povedati nego žene. Mislili smo spočetka, da ima župnik naše žene res za tako zabite in neumne, da ne bi mogle povedati imen oseb, katere so pri hiši; a ko smo prišli po listke, smo kmalu sprevideali, kaj namerava župnik z nami. Govoril je z vso gorečnostjo o prihodnjih državnih volitvah in o poslancih, katere bi naj volili. Zahteval je od nas, da mo-ramo voliti le poslance, katere nam bo „Slo-

venski gospodar“ priporočal: kajti le ti so tako pošteti in krščanski. Župnik, s tem stani svet opeklin in pregrešili zoper določbo nove po-dkazan katere pravi, da se imajo kaznovati z zapre-tem. I one osebe, ki vplivajo na volilce, kako da bi volijo. Mi kmetje vemo že sami, kakšne bile, ali zato slence imamo voliti. Izbrali bomo si jili zato naše sredine — iz kmetškega stanu, katere povzro- bo priporočal z našo porazumljivostjo „Staj- ne pa „Slov. gospodar.“ Torej pozor km b 7. u Ne dajmo se preslepiti od duhovnikov, ki dekre čejo zapreči prosto našo misljenje in vsaki- ka 24 predek. Volimo za poslance pristaše „Staj- ki je naš pravi prijatelj-

V Selah. Dragi „Stajerc“! Začel si r- adloga v našo lepo dolinico v precejšem številu Is- rman- te pozdravljajo vsi tisti Seljani katerim se porce b ne tresejo, če jih naš pocukrani fajmošter J kar Hrvaški po strani pogleda. Falenga! Za pr prot- miloga! Pečanka čaj! Narod — — To rez va replali naš hrvaški Janez in vsi njegovi po- am kaj niki in petolizci! „Stajerc“, ti v Selah, ti ti že slovenski trdnjavi. Vidi se da ima ta trdnja bi v iheče za že dosti lukenj in luknjic. Nekdaj je bilo ogel t- lepo in mirno v Selah. Ljudje so se dobro stopili med seboj. Tu prinese hrvaški n. Le omenjenega moža. Dobrika se ljudem in si Slov- di pr- prav sladko okoli njih. Zdaj cepeta na levi- edno d- zdaj na desni, zdaj zavije eno oko z v- ondahtjoi“ proti nebu, zdaj gleda z dr- naši- očesom prav ponižno na tla, potem raztegn- in vleče sapo na se: ta sapa ni dobra, jo re- mo poboljšat. Začne okoli šole stikat. Bp bi n- v Selah dvorazredna, dvojezična šola. Otro- av ni- se zraven slovenščine tudi nemško naučili. lina k- je pa bil velik greh. Vera bode zaradi tega- je kar- šala. Poslov ne boste več imeli in vsakov- njemo- nezgode bodo prišle v Sele“. Tako je trobi- aische- fajmošter ljudjem na uho. Sedaj si pa og- rskrbe- ali on tudi res tako misli: enkrat gre z n- udili- selskim kmetom v Celovec. Oba gresta v- ovren- dajalno, kjer je komi tudi znal slovensko go- pivko- Nekaj časa govori fajmošter slovensko z- ater. Na enkrat se zaplete njegov jezik na tisto- St- ščino, katero on tako sovraži. Hotel je na v št- da ga kmet ne bi zastopil, drugokrat gre- ta n- najzveš tejša ovciča z Weidisch v Sele; ke- škov- sama bila, sta zopet govorila tisto zanič- poln!- nemščino. Vprašamo vas toraj, gospod fajm- ed pa- ali vi res tako mislite, kakor govorite. Mni im- ne! Glavna misel, ki vas vodi je ta: „Ja Mut- ad teh- nekaj znal in vedel, vsi drugi pa naj ost- naj Hölt- neumni. Naj trpi fant pri soldatih, naj- nim- deklica sitnosti v službah, naj se jezita km- kmetica, kadar hočeta nekaj prodat ali ku- gi s- da je le meni lepo toplo. Živela taka f- činah- ljubezen do bližnjega. In če morebiti te v- vzdig- ranijo vašo drobno srčeca, tedaj dregajte v- aliki- svojo vest in vprašajte se kdo je začel. Msej- lej- vi? Tudi črv se vije, če stopiš štirikrat na n- kaj- Na svidenje. Vi „s krtačo“ mi z metlo.

Iz Crešnic. Rešitev za prve, skušnj- jač l- druge! Odhod iz Crešnic in prihod v Dr- sv- je vnovič očitvidno dokazal, da župnik Franc Og- uči- iz same prevzetije in butaste domišljije in v- vi, če- nije ni pri čisti pameti, ter stem sebi in dro- ročat- velike težave nareja. Kakor hitro je 16. e- zna- čana v polndne dekret za faro Dramlje dobi- se m- ima s 1. suščem novo službo nastopit, tor- reht, 12 dni, začel je koj s takim vetrom pol- ni ob- premetavat, kakor da bi ga bili vsi hudici- per- gonili. Farmani so se temu kar čudili in sm- smški- Da bi on že poprej kedaj bil prestavljen- edtem- scer nikdo za njim ne bil žaloval, kakor Ogriz- grizen- sedaj ne, a s tako se silo odpravljat, ma vt- Ju- ni bilo potreba, ker ga ja nihče ni gon- rani- podil. To ja za farmane in za njega ni n- ndrej- Ravno takrat je vreme k snegu kazalo, in- ano n- tretji dan, ko je bilo že vse zbito in v- pre- z vozovi na cesti, prehitel jih je sneg, ki je- jobira. pohištvo z belo odejo pokril, in vozili s- Iz- Blagojne do Dramelj na mesto dve uri cel- osebn- z veliko težavo. Tja dospelši so še le- rimi- da ima tamošnji provizor do konca sve- zahujš- pravico, in s suščem Ogrizek, zatoraj bi sm- mož- bi moral še le drugi teden v sredo ko- neo- svečana selti in še zadnjo nedeljo tukaj- Nem- vljat. Potem bi bil tudi g. kanonik z nasledn- eki- „ prišel in temu izročil. A komaj je Ogriz- ikdo. Dramlje pripihal, že se je zaradi prenagle p- ev. L- in nastopa prav nerodno, osorno in pre- aročil- obnašal. Tak je bil toraj njega začetek siljen-

O kako lepo pa bi mu bilo ljubo solnčice zadnje dni svečana od milostivega knezoškofa mu v odkazanem času sijalo! Tako se godi termoglavcem. Dne 17. sveč. vzel je Ogrizek slovo tako snho, kakor še nobeden župnik poprej. Komaj bi bilo, da bi farmani njega za odpusćanje prošli zato, ker jih je mnogo obdolžil, jim škodo povzročil, ter s preranimi mašami trpljenje napravil. Rekel je tudi: Danes teden bo opravilo od 7. uri, četudi je dobro vedel, da bi po ukazu v dekretu še on moral ostati, zato pa naslednika 24. svečana ni bilo, in za takrat namestnika on tudi ni skrbel, in toraj tudi božje službe ni bilo. Ker on toraj ne uboga, ga tepe nadloga. Župnik Ogrizek je sedaj ravno tako farmane k cerkvi sicer spravil, a brez maše za norce bil storil, kakor pred štirimi leti, ko se je kar naenkrat brez vsega dovoljenja vzdignil ter proti Laški gorici bil sfrčal, doma pa vse brez vkrbe in v neredu pustil, ter se dva tedna tamkaj pomikal. Ogrizek, Ogrizek kaj delaš, so ti že pa v Mariboru uha z „leviti“ nategnili. Da bi vsi duhovniki Ogrizeki bili, tej bi pač nihče za škofa biti ne hotel, sam peklensček ne mogel bi zmagat.

Leoben — Judendorf. „Dragi Štajerc“. Tudi mi Slovenci na gornjem Štajerju se budimo in radi prebiramo tebe, dragi „Štajerc“, ker se vedno boriš za nas uboge delavce in za poučanje dece v nemški besedi. Žali nas, kako gre v naši ljubi domovini na Sp. Štajerskem, da se pripravijo Nemci in Slovenci; kako bi šlo nam, ko bi ne razumeli nič nemškega jezika? Bi si prav nič ne morali pomagati do boljšega grdeljuna kruha. Zato se ti lepo zahvaljujemo za vse kar nam dragi „Štajerc“ pišeš. — Zahvaljujemo se tudi ob enem prav srčno g. Georg Gaischeku, trg. pomočniku tukaj, da nam je priiskrbel ta list in se obenem bomo tudi sami trudili več naročnikov pridobiti. Pozdravlja te Lovrenc Pomink, Frescher Faustin, Mihael Druškovič, Georg Zwegled, Jakob Cestilnik, Ana Čater.

Stoperce in sv. Primož nad Muto. „Štajerc“ je v št. 8 grozne reči o Kečku prinesel, da se je ta nad neko nevesto zaradi ravno tistih pregreškov čudno obnašal, katerih je sam najbolj poln! In ravno tega Kečeka je župan T. Hölbl pred par leti za „častnega občana“ v svoji občini imenoval, ker je Keček svojo čas kot kaplan na Muti s Höblom za „slovenstvo“ „deloval“. Od teh dveh je eden bolj zvit kot drugi. Dočim se Hölbl po eni strani za vodja svojim zaslepljenim slovenskim kmetom dela, zaračuni jim po drugi strani vse veliko više, nego je to v drugih občinah navada, a ti kratkovidneži ga zato še povzdigujejo. Dvakrat je bil ta zasukanec že v veliki nevarnosti, svojo moč izgubiti, pa se je vselej še skopal; kako bo le tretjekrat? Hölbl se pa tudi Nemcem brez vse sramote liže, ako le kaj dobička in ženka izvoha. Tako se je ta zvojač podstopil, se kot „Nemca“ delati in kraj šol. svetu v št. Jurju ob Pesnici svojo sestro kot učiteljico ženskih ročnih del v nemški pisari, čeravno je tam neznan „najtoplejši“ priporočati! To je skrajna predrznost. On sam sicer ne zna drugega nego svoje ime začekati, a piše mu od šole izpodeni šnopslar učitelj Lamprecht, ki zdaj ddnarsko delo opravlja. Št. Jurčani ob Pesnici so napredujoči ljudje, oni niso zoper slovensko šolo, vendar pa zahtevajo tudi nemški pouk, kakor je po postavi predpisan, medtem ko je Hölbl doma zaradi dobičkarje zagrizen „Slovenec“ in veliki nasprotnik Nemcev Št. Jurčani so lesjaka — Höblna od neke strani že poznali ter se mu smejali. Duhovnik Andrej Keček pa nima vzroka biti ponosen na dano mu občinsko čast od obče znanega hlinca in prevzetajaka, ki pa po oštarijah trunke pobira.

Iz Velike Nedelje. V zimskem času imamo posebno priliko da se duševno izurimo z dobrimi časniki. Žal, da je pri nas toliko žensk nahujskanih proti „Štajercu“ in da marsikateri „mož“ uboga svojo nahujskano Evo. Kar nas je neomajenja moč, priznavamo, da leži v slogi z Nemci naša rešitev. Vsiljuje se nam tudi neki „Narodni list“ iz Celja. Naročen ni nanj nikdo, razven generala Veseliča in par učiteljev. Ljudje ga pa dobivajo, brez da bi se ga naročili. Naprednjaki pa vam kličejo: Vržite vajilnica iz vaše srede, kajti hinavec je! Doslej

nam je v gospodarskem in političnem boju le „Štajerc“ pomagal in zato se ga držimo i naprednjaki.

Spod. Poljskava. Pred volitvo veleposestnikov za okrajni zastop. je letal znani „Kupferbergwerk-Besitzer“ iz H. po naši vasi od volilca do volilca, ter jim prigovarjal, da naj volijo njegovo t. j. klerikalno stranko. A možicelj je prišel na „fehlte adres“, ker so ga naši naprednjaki kaj ostro zavrnili. Svetujemo ti Frnaček, pusti nas v bodoče ter nas ne nadleguj več sicer bi si prste opekeli. Saj si tudi videl, da te še tvoja stranka ne mara.

Fram. Naš župnik Francišek Muršič mora imeti presneto malo opravka, ker mu preostaja toliko časa, da se skoraj vsacega fureža, ki ga imajo njegovi farmani, udeležiti. Mora imeti izvanredno dober želodec, ki vse te raznovrstne klobasice, s katerimi mu verne ovčice postrežejo, prebavi. Mi mu sicer iz srca privoščimo ta njegov šport, a stem se vendar ne strinjamo, da k tem posameznim vlačiti politiko in že sedaj napolnjava vodo na njegov mlin za bodoče volitve. Toraj Muršič svetujemo ti, pusti v bodoče pri posameznih suboparno politiko, bavi se raje v teh slučajih s kašnatimi in mesenimi klobasami ter z dobrim vinčekom — pardon za katerega pa ti, kot „antialkoholista“ ne maraš posebno.

Iz Galicije na Koroškem. Prizanesti smo hoteli, pa škandal postaja zmirom večji, zato ne moremo več molčati. Naj celi svet izve, kake škandale je vganjal in kako je pri nas gospodaril znani hujskač v farški obleki, provizor Janez Dragasnik, ki nas je zapustil pred letom dni. Vedeti morate pa, da tega gospoda v Apače, kjer je bil za provizorja nastavljen, ni prinesla silna pastirska potreščina, ampak, da se je obljubil Apačanom pri zadnji volitvi v deželni zbor koroški, lastni dušni pastir, čes, Apačani, ako trobite v klerikalni rog in volite z nami farji, dobite čez noč sami svojega provizorja. In tako se je tudi zgodilo. Podgorci in tovariši so se po taboru v Apačah komaj v Celovec spravili, dobili so Apačani za to da so klerikalno volili, v osebi Janeza Dragasnika lastnega dušnega pastirja. Pa o joj! kako jih je nasmukal. Apačani bi zdaj rajši videli, da bi tistega tabora, ne bilo in še zdaj z pestmi grozijo, ako jih spominjajo tistega dneva, ko so prodali svoje prepričanje za tako malo vrednega duhovnika. Ta mož jih je komandiral tako, da je bilo smeha vredno gledati, kako so se priklanjali njegovi jezuitski morali in čudni slepariji. Gorje tistemu, kateri bi se bil podstopil proti počenjanju tega gospoda kaj reči ali le migniti. Zdaj pa tako preklinjanje in ščuvanje proti njemu od vsih strani. Kako pa li to mogoče? Odkar se je odpravil njih general Dragasnik, odprle so se jim oči in videli so, da ni vse zlato kar blišči, da jih je spravil ta možicelj v velike zadrege in dolge, da jim je pripravil marsikatero nemirno noč, da je pobegnil z lepo svoto denarja. Imel je ta nesrečni človeček mnogo posel; posebno veselje pa mu je bilo okoli letati in se voziti. Da je potemtakem mogel opravljati večji del svojih služb le površno je samoumevno, razvidno pa tudi, da stane vedno popotovanje veliko denarjev. Kje pa te vzeti, ko mu službe niso donašale toliko, kolikor je potreboval? Spravil se je ta mogočni duhoven nadšolsko in cerkveno premoženje. Ko je odšel, manjkalo je v Galiski posojilnici 1267 K 20 h šolskega kapitala in letos ko so šli za svečnico po cerkvene letne sveče, je prišlo na dan, da je zapravil za ta namen od kmetov zbranih 70 K, je prišel račun in sveče so že zdaj „na puf“. Primanjkljaj v posojilnici je po dolgi preiskavi baje poravnala zveza, radovedni pa smo, kako jo bojo klerikalci iztuhtali, da to farško lumparijo glede sveč spravijo iz sveta. Sliši se tudi, da je ta žegnani gospod spravil svojo staro kuharico ob več stotakov in ko ji je cvenka zmanjkalo izpustil jo je iz službe, čes, da ima raje penenze kot njo in da jo mora meniti z drugo molžno kravo. — In tako bi še mogli našteti celo vrsto hudobij tega blagoslovljenega gospoda; pa za danes smo hoteli objaviti le njegove najhujše čine in zlorabljenje službe. Čudno se nam le zdi, kako morejo klerikalni listi k takemu počenjanju molčati, medtem ko oni vsako ma-

lenkost, katero zvejo od kakega naprednega moža tarejo na dolgo in široko in napadajo poštenjake z vsemi le mogočimi sredstvi, menč s tem zakriti zločinstvo njih najhujših voditeljev in rogoviležev in potemtakem slepariti nevedno ljudstvo. Ti „Mir“ pihaj! ker rane, katere smo danes odkrili tvojemu pristašu Dragasniku močno krljivo in bolijo, ter prosijo močne žavbe, da zacelijo one in vsa farška nesramnost. Vera peša! Klerikalci kam plovete?

Tiskovno društvo „Štajerca“

ima namen, zaguriti našemu listu temelj, povečati in izboljšati list, izdajati z novim letom lepi „Štajerčev“ koledar, izdajati gospodarske podučne knjizice itd.

Član tiskovnega društva postane lahko vsak avstrijski državljani.

Vsak član podari društvu posojila 10 K, katero se vrne in se obrestuje s 4%. Ta denar tvori prometni kapital društva. Vsak član ima lahko več takih deležev po 10 K in vplača lahko svoj delež v obrokih.

Kdor hoče sodelovati pri veliki nalogi ljudske izobrazbe, kdor hoče biti sodelatelj za zboljšanje našega stanja, ta mora postati

član tiskovnega društva.

Novice.

Volilni boj je pričel. Naša dolžnost je, da se pravočasno pobrigamo za svoje pravice. Opozorjamo torej svoje zaupnike in pristaše, naj se drže sledečih določil: 1. Nova postava ima tisočere zanjke. Zato naj se naši pristaši ne udeležujejo nasprotniških shodov. — 2. Zaupniki naj zahtevajo takoj od občinskih tajnikov, da jim dajo proti plačilu prepis uradne volilne liste. Kdor ni zapisan v volilni listi, nima volilne pravice, pa čeprav je drugače volilec. Kjer noče ali ne more občinski tajnik listo prepisati, naj grejo to storiti naši zaupniki. V vsakem okraju naj imajo zaupniki volilno listo v roki! — 3. Zaupniki naj naznanijo županom, da zahteva naša stranka zastopstvo v volilni komisiji. — 4. Volilno pravico ima vsak državljani, ki je bil dne 19. svečana 1907 že 24 let star, ki je bil torej pred 19. svečanom 1883 rojen, — in ki biva v dotični občini vsaj že od 19. svečana 1906. — 5. Volilne liste se lahko zdaj vsak dan že izloži. Pazite nato, kajti potem je le 14 dni za reklamacijo tistih volilcev, ki niso v listi. — 6. Kdor ni v volilni listi vpisan, naj to vpisanje od občine v preje omenjenih 14 dneh zahteva. — Delajte vsi neumorno, da ne izgubite svojo pravico!

Drugi shod naše stranke se je vršil preteklo nedeljo ob 4. uri popoldne v Neuholdovi gostilni v Slov. Bistrica. Velika dvorana je bila polna. Poleg množestvilnih domačinov prišli so vrli naprednjaki iz Poličan, Konjic, Pragerskega, Črešnjevca in raznih drugih krajev. Shod je otvoril strankini podpredsednik g. Steudte iz Ptuja. Predsednikom shoda je bil izvoljen ednoglasno slov. bistriški župan, vrli naš g. Stiger. O namenih in nalogah napredne stranke je poročal v nemškem in slovenskem jeziku naš urednik g. Linhart. Živahno odobravanje je sledilo vsakemu govoru in navzoči so navdušeno pritrdjevali izvajanjem. Govoril je tudi ceglarski posestnik in kmet g. Novak proti klerikalizmu. Tudi njemu se je živahno odobraval. Shod je sprejel predlog, da se postavi v okraju Slov. Bistrica-Konjice-Maribor desno obrežje posebnega kandidata „Štajerčeve“ stranke za državni zbor. Izbero kandidata se je pripustilo strankarskemu vodstvu, ki bode ime pravočasno naznanilo. Nadalje je bil izvoljen za okrajnega zaupnika naše stranke v Slov. Bistrici g. Albert Stiger. Shod se je izvršil v najlepšem redu in je dosegal polni uspeh. Cela vrsta mož se je vpisalo v naše tiskovno društvo in je plačalo deleže po 10 K. Le naprej!

„Narodni list“ — lažnik. Mislili smo ob izidu tega novo pečenega lista, da bode vsaj za poznanje poštenjši nego so bili dosedanja časnikarski lažniki v Mariboru, Celju in na Kranjskem. Žalibog, da smo se zmotili. Spindlerjev „Narodni list“ je pričel ravno tako ostudno lagati kakor „Fihpos“, „Mir“ ali „Slovenec“. Nastavili ne bodedo desnega lica, ako